



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně **P. P.**, zast. Mgr. Ing. Ladislavou Jindřichovou, advokátkou se sídlem v Klatovech, Kpt. Jaroše 110, PSČ: 339 01, proti žalovanému **Ministerstvu zemědělství, Ústřední pozemkový úřad**, Těšnov 17, Praha 1, PSČ: 117 05, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2001, č. j. 19414/01-5010/Ži,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Vrchního soudu v Praze dne 19. 10. 2001 se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Ústředního pozemkového úřadu shora a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení. Žalobkyně vytýká správnímu orgánu I. stupně, že návrh jednoduché pozemkové úpravy v katastrálním území H. u A., který byl schválen jeho rozhodnutím ze 7. 3. 2001, je v rozporu s dohodou o podmínkách bezúplatného převodu jiných pozemků ve vlastnictví státu dle § 11 odst. 1 zák. o půdě, která byla uzavřena mezi žalobkyní a Pozemkovým fondem ČR a také s geometrickým plánem č. 432-627/97. Tento rozpor se týká vydání jiné části pozemku parcely č. 590/8 v k. ú. H. u A. a nově zřízené přílehlé komunikace. V této části rozhodnutí nebylo postupováno podle zákona a tato vada nebyla odstraněna ani odvolacím orgánem. A namítá porušení § 32, § 3 odst. 2 a § 33 odst. 2

zák. č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), resp. § 46 téhož procesního procesu. Žalobkyně se vyjadřovala k jinak koncipovaným podkladům, a pokud rozhodnutí z nich nevychází a je s nimi v rozporu, bylo jí tak upřeno základní procesní právo a negováno postavení účastníka řízení podle zákona o pozemkových úpravách. Dále namítá porušení § 47 odst. 5 správního řádu, neboť v daném případě je ke jménu uvedené osoby připojen pouze dodatek „ředitel“, aniž by bylo specifikováno jakého správního orgánu. Má tedy zato, že nelze zjistit z rozhodnutí, zda je podepsáno a vydáno oprávněnou osobou a není zřejmé, kdo by oprávněnou osobou měl být. Žádala také odložit vykonatelnost pravomocného rozhodnutí Okresního úřadu v Chebu – okresního pozemkového úřadu ze dne 7. 3. 2001, č. j. PÚ 574/01-202.

Žalovaný ve svém podání ze dne 4. 6. 2002 uvedl zejména, že pokud se týče žalobních námitek, žalobkyně je vlastníci pozemku č. 418/12 o výměře 998 m² uvedeného na LV č. 177 pro k. ú. H. u A., který byl zahrnut do obvodu pozemkové úpravy. Podle grafické části návrhu pozemkové úpravy zůstane po pozemkové úpravě tento pozemek nezměněn. Žalobkyně se domáhá vydání části pozemku 590/8 v témže k. ú. podle dohody o podmínkách bezúplatného převodu pozemku ve vlastnictví státu č. j. 81/NP/96 z 9. 5. 1996 uzavřené mezi ní a Pozemkovým fondem ČR jako správcem nemovitostí ve vlastnictví státu. Podle této dohody a podle vyhotoveného geometrického plánu č. 432 – 627/9, o který se žaloba opírá, měla žalobkyně obdržet jinou část pozemku č. 590/8, než jaká je vyčleněna v návrhu pozemkové úpravy k převodu do jejího vlastnictví a dále nesouhlasí s vybudováním přílehlé komunikace podél tohoto pozemku. K tomu uvádí, že převod pozemku do vlastnictví oprávněných osob k uspokojení jejich nároku na náhradu podle § 17 odst. 3 zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku ve znění pozdějších předpisů je dvoustranný právní akt mezi oprávněnou osobou a správcem nemovitosti ve vlastnictví státu, tedy Pozemkovým fondem ČR. Pozemkovou úpravou se vlastnictví k pozemkům nemůže měnit, účastníkem řízení je ve vztahu k pozemkům ve vlastnictví státu v řízení o pozemkových úpravách Pozemkový fond ČR, pro kterého se pozemkovými úpravami pozemky uspořádávají tak, aby je bylo možné následně převést oprávněným osobám. Státní pozemky musí zůstat po pozemkové úpravě ve vlastnictví státu a ve správě Pozemkového fondu ČR a teprve po provedení pozemkové úpravy a zápisu do katastru nemovitostí může dojít k uzavření smlouvy o převodu pozemků do vlastnictví oprávněných osob. Zpracovatel návrhu pozemkové úpravy je povinen při jeho zpracování přihlížet k požadavkům vlastníků pozemku, tedy i požadavkům Pozemkového fondu ČR. Podle sdělení Okresního pozemkového úřadu v Chebu Pozemkový fond ČR požadoval v rámci pozemkové úpravy takové řešení, které by umožňovalo i přístup pro další část původního pozemku č. 590/8, která zůstane i nadále ve vlastnictví státu, proto byla v návrhu pozemkové úpravy vyčleněna část tohoto pozemku pro přístupovou komunikaci. Sporná část původního pozemku č. 590/8 v odvolání proti rozhodnutí okresního pozemkového úřadu označená jako LV 703, je pozemek č. 590/9 a je veden na LV 703 pro k. ú. H. u A.; vlastník M. Š., D. Ž., Ú. 62. Podle sdělení okresního pozemkového úřadu nabyla tato vlastnice předmětný pozemek smlouvou č. 148/NP/96 o bezúplatném převodu nemovitostí do vlastnictví oprávněných osob od pozemkového fondu před zahájením správního řízení o pozemkových úpravách a s tímto pozemkem tato vlastnice již do pozemkových úprav vstupovala, a pro okresní pozemkový úřad byla tedy účastníkem řízení. Okresnímu pozemkovému úřadu ani Ministerstvu zemědělství - ÚPÚ nepřísluší zkoumat, proč Pozemkový fond ČR vlastnictví k pozemku smlouvou převedl na tuto vlastnici, když předtím uzavřel dohodou s jinou oprávněnou osobou, nepřísluší takovou smlouvu zpochybňovat a tato věc nemůže být řešena v řízení o pozemkových úpravách. Pokud jde o jméno a příjmení oprávněné osoby, která rozhodnutí podepsala, je tam uvedena funkce

„ředitel“, a podle názoru žalovaného je nepochybné, že se jedná o ředitele právě toho orgánu, který rozhodnutí vydal a je uveden v záhlaví písemnosti na první stránce, t. j. ředitele Ústředního pozemkového úřadu. V dalším poukazuje na podpisový řád Ministerstva zemědělství, kde v bodě 3.5 je uvedeno, že se písemnosti zásadně podepisují vlastnoručně, a to pod označením názvu útvaru, pracovního zařazení a jména zaměstnance oprávněného písemnost podepisovat. Proto navrhuje podanou žalobu zamítnout.

V daném případě jde o věc, která na Nejvyšší správní soud přešla podle § 132 zák. č. 150/2002 Sb., o soudním řádu správním (dále jen s. ř. s.) z Vrchního soudu v Praze. Ve věcech neskončených vrchními soudy dokončí řízení zahájená těmito soudy Nejvyšší správní soud. Podle § 130 s. ř. s. se neskončená řízení podle části páté o. s. ř. účinného přede dnem účinnosti tohoto zákona dokončí podle ustanovení části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s. Nejvyšší správní soud měl zato, že v daném případě jde o věc, která má být rozhodována v občanském soudním řízení, neboť jde o věc povahy soukromoprávní. Soud proto návrh odmítl usnesením ze dne 18. 2. 2003, č. j. 7 A 121/2001 – 26. Usnesením zvláštního senátu zřízeného podle zák. č. 131/2002, o rozhodování některých kompetenčních sporů č. j. Konf 108/2004 – 21 ze dne 4. 2. 2005 bylo rozhodnuto tak, že příslušný vydat rozhodnutí o žalobě v dané věci je soud ve správním soudnictví a předchozí usnesení Nejvyššího správního soudu zrušil. Proto Nejvyšší správní soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které mu předcházelo.

Z obsahu správního spisu přitom zjistil tyto rozhodující skutečnosti. Celý správní spis tedy obsahuje listiny, které jsou řazeny pod čísla 1 až 104 a jejichž přehled je uveden v úvodu a odpovídá obsahu tohoto spisu.

Na posuzovaný případ se uplatní zákon č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech ve znění zák. č. 38/1993, 217/1997, 120/2000 Sb., tedy ve znění k datu vydání napadeného rozhodnutí. Ustanovení § 2 konstatuje, že pozemkovými úpravami se uspořádávají vlastnická práva i k pozemkům s nimi související věcná břemena, pozemky se jimi prostorově a funkčně upravují, scelují nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost pozemků a vyrovnání jejich hranic. Současně se jimi vytvářejí podmínky k racionálnímu hospodaření, k ochraně a zúrodnění pozemkového fondu, zvelební krajiny a zvýšení její ekologické stability. Další část pak popisuje řízení o pozemkových úpravách. Ty se provádějí zpravidla formou komplexních pozemkových úprav, ale k ucelenému vytvoření právně ucelených hospodářských jednotek se pozemkové úpravy provádějí formou jednoduchých pozemkových úprav (§ 4).

Podle § 14 zák. č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech (dále jen „ZPÚ“), se při řízení o pozemkových úpravách postupuje podle správního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

Podle § 6 ZPÚ okresní pozemkový úřad může zahájit řízení o pozemkových úpravách i bez podnětu účastníka, jinak jej zahájí na základě jeho podnětu, pokud shledá, že důvody, naléhavost a účelnost provedení pozemkových úprav, jsou opodstatněné; v opačném případě vyrozumí účastníka o důvodech, pro které řízení o pozemkových úpravách nezahájil. Zahájení řízení o pozemkových úpravách oznámí okresní pozemkový úřad všem účastníkům řízení veřejnou vyhláškou. Oznámení o zahájení pozemkových úprav se vyvěsí po dobu 15 dnů na úřední desce okresního pozemkového úřadu a obcí, v jejichž územních obvodech jsou pozemky zahrnuté do pozemkových úprav. Poslední den této lhůty je dnem doručení.

Okresní pozemkový úřad svolá úvodní jednání, na kterém seznámí účastníky s účelem a cílem pozemkových úprav, určí obvod pozemkových úprav a formu pozemkových úprav. Na určení obvodu a formy pozemkových úprav se nevztahuje správní řád (§ 7).

Okresní pozemkový úřad zajistí odborné zpracování návrhu pozemkových úprav, kterým mohou být pouze fyzické osoby, které mají k této činnosti úřední oprávnění. Dotčené orgány státní správy jsou povinny v dohodnutých termínech poskytnout okresnímu pozemkovému úřadu bezúplatně potřebné údaje a informace nezbytné pro řízení o pozemkových úpravách a pro vypracování návrhu. Podkladem pro návrh komplexních pozemkových úprav je zaměření předmětů, které zůstanou obsahem souboru geodetických informací katastru nemovitostí i po ukončení pozemkových úprav, a dalších polohopisných prvků potřebných pro zpracování návrhu pozemkových úprav, s geometrickým základem a přesností podle zvláštního předpisu, nejsou-li již se stejnou kvalitou geometricky a polohově určeny v katastru nemovitostí. Je-li to na základě posouzení okresním pozemkovým úřadem účelné, vyhotovuje se tento podklad i pro návrh jednoduchých pozemkových úprav. Výsledky zeměměřických činností, které mají tvořit podklad pro návrh pozemkových úprav, musí být ověřeny fyzickou osobou, které bylo uděleno úřední oprávnění podle zvláštního předpisu. Okresní pozemkový úřad zabezpečí vypracování soupisu nároků vlastníků pozemků podle jejich výměry a ceny. Tento soupis vyloží po dobu 15 dnů na místně příslušném obecním úřadě. Výpis ze soupisu nároků o pozemcích zahrnutých do obvodu pozemkových úprav a jejich ceně zároveň doručí vlastníkům, jejichž pobyt je znám. K tomuto soupisu nároků mohou vlastníci uplatnit námitky ve lhůtě určené okresním pozemkovým úřadem; k námitkám proti opravám výměr pozemků vyplývajících ze zaměření obvodu pozemkových úprav v terénu se nepřihlíží. Námitky projedná okresní pozemkový úřad se sborem, je-li zvolen, popřípadě s katastrálním úřadem, jde-li o námitky proti údajům z katastru nemovitostí. Vlastníci musí být o vyřízení námitek písemně vyrozuměni. Na jejich projednání a vyřízení se nevztahuje správní řád. Okresní pozemkový úřad předloží katastrálnímu úřadu seznam parcel, které jsou dotčeny pozemkovými úpravami, za účelem vyznačení zahájení pozemkových úprav v katastru nemovitostí. Vlastníkům pozemků navrhne okresní pozemkový úřad v návrhu k vyčlenění scelené pozemky tak, aby odpovídaly jejich původním pozemkům výměrou, přiměřeně stejnou kvalitou (cenou a vzdáleností) a dle možnosti i stejným druhem pozemku (kulturou), při současné optimalizaci organizace půdního fondu v řešeném území ve smyslu § 2. Pravidla pro posuzování přiměřenosti kvality a výměry vyčleňovaných pozemků stanoví zvláštní předpis. V průběhu pozemkových úprav okresní pozemkový úřad v zájmu urychleného vytvoření a využití půdně ucelených hospodářských jednotek přidělí vlastníkům pozemků do jejich zatímního bezúplatného užívání scelené pozemky navrhované k výměně vlastnických práv. Tyto pozemky zůstávají i nadále předmětem pozemkových úprav. Zatímní užívání zanikne výměnou vlastnických práv k předmětným pozemkům, nejpozději ukončením komplexních pozemkových úprav. Přidělení pozemků do zatímního užívání odsouhlasí okresní pozemkový úřad s vlastníky předmětných pozemků. V případě nesouhlasu vlastníka pozemku s přidělením pozemku do zatímního užívání dohodou, okresní pozemkový úřad o přidělení do zatímního užívání rozhodne ve správním řízení. Změní-li se podmínky, za nichž byly pozemky do zatímního užívání přiděleny rozhodnutím okresního pozemkového úřadu, může tento úřad změnit své rozhodnutí o přidělení pozemků do zatímního užívání v souladu s novou skutečností. Obdobně může okresní pozemkový úřad změnit rozhodnutí o přidělení pozemků do časově omezeného nájmu. Zpracovatel návrhu je povinen v průběhu zpracování návrhu projednávat navrhovaná opatření s vlastníky pozemků (§ 8).

Obsahem § 9 je podrobný popis rozhodnutí o pozemkových úpravách. Okresní pozemkový úřad vystaví zpracovaný návrh po dobu 15 dnů k veřejnému nahlédnutí; návrh musí být vystaven též v obci. V této době mohou účastníci uplatnit své námitky a připomínky u okresního pozemkového úřadu. Okresní pozemkový úřad předloží zpracovaný návrh dotčeným orgánům státní správy (§ 6 odst. 6) k udělení opatření (souhlasu, povolení výjimky) podle zvláštních předpisů. Bez tohoto opatření nelze návrh pozemkových úprav schválit. Po uplynutí příslušných lhůt okresní pozemkový úřad nařídí závěrečné ústní jednání. Podle čtvrtého odstavce okresní pozemkový úřad rozhodne o schválení návrhu pozemkové úpravy, pokud s ní souhlasí vlastníci alespoň dvou třetin výměry půdy dotčené pozemkovou úpravou. Rozhodnutí o schválení návrhu okresní pozemkový úřad oznamuje veřejnou vyhláškou a doručí všem známým účastníkům. Schválený návrh je závazným podkladem pro rozhodnutí okresního pozemkového úřadu o výměně nebo přechodu vlastnických práv, popřípadě o zřízení nebo zrušení věcného břemene k dotčeným pozemkům. Rovněž je závazným podkladem pro rozhodnutí o přechodu vlastnických práv k pozemkům, na nichž se nacházejí společná zařízení. Proti rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv, popřípadě o zřízení nebo zrušení věcného břemene vydanému na základě schváleného návrhu se nelze odvolat. Rozhodnutí okresní pozemkový úřad oznamuje veřejnou vyhláškou a současně ho doručí katastrálnímu úřadu a všem vlastníkům pozemků a osobám dotčeným zřízením nebo zrušením věcného břemene, známým okresnímu pozemkovému úřadu.

Soustavu pozemkových úřadů (§ 11) tvoří okresní pozemkové úřady, kterými jsou samostatné referáty okresních úřadů a ústřední pozemkový úřad, kterým je ministerstvo. Okresní pozemkový úřad m. j. rozhoduje o pozemkových úpravách a organizuje jejich provádění, případně je sám provádí, zajišťuje vytyčení pozemků a vyhotovení geometrických plánů osobami s odbornou způsobilostí podle zvláštních předpisů, koordinuje v součinnosti s orgány územního plánování návaznost návrhů pozemkových úprav na sídelní struktury a územní plány, předkládá příslušnému katastrálnímu úřadu listiny, na jejichž základě dochází ke změně vlastnických a jiných práv k pozemkům, zabezpečuje trvalé uložení a zpřístupnění veškeré dokumentace pozemkových úprav, soustřeďuje a poskytuje informační údaje z oblasti pozemkových úprav, je příslušný k úhradě nezbytných nákladů spojených s oceněním věcí, identifikací parcel a vyměřením pozemků.

Ústřední pozemkový úřad (§ 13) m. j. zpracovává koncepci pozemkových úprav a řídí jejich postup, řídí výkon státní správy na úseku pozemkových úprav, uděluje úřední oprávnění o odborné způsobilosti k projektování pozemkových úprav podle § 8a odst. 2, po projednání s Ministerstvem hospodářství České republiky zabezpečuje vazbu pozemkových úprav s územně plánovací dokumentací velkých územních celků (území přesahující hranice okresu) a konečně je i odvolacím orgánem proti rozhodnutím okresních pozemkových úřadů.

Vládní nařízení č. 4/2000 Sb. vypočítává v § 3 odst. 2 podklady pro zpracování návrhu pozemkových úprav, které tvoří soubor geodetických informací a soubor popisných informací katastrálního operátu, popřípadě operáty bývalého pozemkového katastru a navazující operáty přidělového a scelovacího řízení, v potřebném rozsahu a ve formě, v níž jsou vedeny nebo uschovány katastrálním úřadem, přidělové listiny nebo rozhodnutí, popřípadě jiné doklady podle zvláštních právních předpisů předložené pozemkovému úřadu nebo jím zjištěné pro upřesnění nebo rekonstrukci přidělového řízení v pozemkových úpravách, listiny osvědčující právní vztahy, které dosud nejsou obsahem katastru nemovitostí, mapy bonitovaných půdně ekologických jednotek, schválená nebo rozpracovaná územně plánovací dokumentace, územně plánovací podklady a územní rozhodnutí, dostupné podklady, rozborů a informace o stavu území a záměrech jeho využití (např. vodohospodářské, půdoochranné, dopravní,

územní systémy ekologické stability a hodnocení krajinného rázu) včetně využitelných částí dříve zpracovaných projektů pozemkových úprav, vyhodnocení podrobných terénních průzkumů, zaměřených zejména na ochranu půdy, vody, krajiny a přírody, aktualizovaný stav údajů katastru nemovitostí předávaný katastrálním úřadem v průběhu pozemkových úprav způsobem dohodnutým s pozemkovým úřadem a nové skutečnosti o právních vztazích zjištěné v průběhu pozemkových úprav pozemkovým úřadem. Na základě vyhodnocení podkladů pozemkový úřad stanoví cíle a hlavní zásady pozemkových úprav, s kterými seznámí účastníky na úvodním jednání.

Z textu zákona, jímž se žalovaný v době vydání svého rozhodnutí řídil, je zřejmý jednak postup, který měl být v procesu jednoduché pozemkové úpravy ze strany příslušných orgánů použit, jednak rozdělení kompetencí mezi tyto správní orgány. Z uvedeného především pro pozemkový úřad, resp. příslušný odvolací orgán nevyplývá vázanost dohodou o podmínkách bezúplatného převodu jiných pozemků ve vlastnictví státu dle § 11 odst. 2 zákona č. 229/1991 Sb., uzavřenou v období před zahájením řízení o pozemkových úpravách, které je z tohoto pohledu zcela autonomní. Zákon o pozemkových úpravách samostatně upravuje podmínky pro zahájení řízení a z obsahu správního spisu je patrné, že byly ze strany žalovaného dodrženy. Řízení bylo zahájeno dne 29. 4. 1999 a v průběhu správního řízení bylo povinností žalovaného postupovat podle části první zákona. Žádné tam uvedené ustanovení mu nepřikazuje považovat za závaznou dohodu o podmínkách bezúplatného převodu pozemků předtím sjednanou, ani nezakládá v tomto smyslu právní domněnku či fikci. Na druhé straně je úřad povinen dostát závazkům, které pro něj v průběhu pozemkových úprav vyplývají zejména z ust. § 8 až § 9a cit. zákona, m.j. navrhnout vlastníkům pozemků v návrhu k vyčlenění scelené pozemky tak, aby odpovídaly jejich původním pozemkům výměrou a kvalitou a tento návrh i realizovat. Takovýto postup odpovídá principům legitimního očekávání (srov. III. ÚS 495/02) i dobré správy. Přitom kompetenci, která právě okresnímu pozemkovému úřadu toto právo a povinnosti zakládá, lze nalézt v ust. § 12 cit. zákona.

Pro posouzení správnosti postupu a zákonnosti rozhodnutí je významná ta okolnost, že při zahájení správního řízení žalobkyně nebyla vlastníkem předmětného pozemku p. č. 590/8. Ten naopak nabyla osoba odlišná od žalobkyně na základě smlouvy ze dne 13. 6. 1996 č. 148/NP/96 o bezúplatném převodu nemovitostí do vlastnictví oprávněné osoby od Pozemkového fondu ČR; vloženo do KN dne 18. 8. 1999. Skutečnost, že dříve přislíbená a žalobkyní požadovaná část pozemku byla vydána jiné osobě, byla předmětem námitek i v rámci odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Okresního pozemkového úřadu v Chebu ze dne 7. 3. 2001, č. j. PÚ/574/01-202, č. zak. 112/008/01/99-202, které však bylo zamítnuto Ústředním pozemkovým úřadem dne 17. 9. 2001 zn. 19414/01-5010/Ži. Za tohoto skutkového stavu, který nebyl žalobkyní rozporován, žalovanému, resp. prvostupňovému orgánu se vytýká porušení shora uváděných ustanovení správního řádu, avšak soud takovýto pohled žalobkyně nesdílí. Žalobkyně především tvrdí, že byla seznamována s jinými podklady, než na základě kterých bylo později rozhodnuto. Taková situace ale nenastala. Soud pro tento účel odkazuje na obsah správního spisu, z něhož je zřejmé, které podklady byly v průběhu celého správního řízení opatřeny a ze kterých tak bylo při rozhodování vycházeno. Poukazuje-li proto žalobkyně na porušení ust. § 9 zák. č. 284/1991 Sb., pokud se námitek dotýká, činí tak neprávem, protože příslušný Okresní pozemkový úřad v Chebu splnil svou povinnost, která mu z prvního odstavce vyplývá a zpracovaný návrh vystavil po dobu 15 dní k veřejnému nahlédnutí, aby bylo zachováno právo na uplatnění námitek. Návrh vypracovaný společností G. Ch., v. o. s., pod č. zhotovitele 132/99, byl vystaven v souladu s požadavkem § 9 zákona odst. 1 zákona o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech

v podobě zachycené na č. o. 49, a to na úřední desce Města Hranice (okres Cheb) v době od 15. do 30. 1. 2001, jakož i u Okresního úřadu Cheb ve stejném časovém úseku (č. 1. 50 správního spisu). Po té dne 1. 2. 2004 proběhlo na Městském úřadě v Hranicích u Aše závěrečné jednání, na kterém žalobkyně v zastoupení vyjádřila s předloženým návrhem nesouhlas; sama je vlastníkem zemědělské půdy v pozemkové úpravě ve výměře 0,02% výměry v obvodu pozemkové úpravy. Nesouhlas se týkal nedostatečného zohlednění historického majetku města Hranice u Aše s možnými následky právní nejistoty vlastníků příslušných pozemků, aniž by tato připomínka byla jakkoli upřesněna; přitom zástupce města vyjádřil s touto úvahou nesouhlas. Rozhodnutí Okresního úřadu v Chebu ze dne 7. 3. 2001 o schválení jednoduché pozemkové úpravy se opírá o souhlas 91,49 % vlastníků výměry půdy dotčené pozemkovou úpravou. Teprve v rámci odvolání proti řečenému rozhodnutí Okresního pozemkového úřadu v Chebu přichází žalobkyně s námitkou vztahující se k předmětné parcele č. 590/8 v k. ú. H. u A., jak bylo popsáno úvodem. Za této situace nelze akceptovat námitku porušení § 9 odst. 1 cit. zákona, protože příslušný správní orgán poustupoval po zahájení řízení v souladu s pokyny stanovenými v zákoně o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, řádně návrh zveřejnil a umožnil proti němu podat námitky.

S ohledem na obsah žalobcových námitek se soud dalšími podrobnostmi v tomto směru již nezabýval.

Podle § 3 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád) správní orgány jsou povinny postupovat v řízení v úzké součinnosti s občany a organizacemi a dát jim vždy příležitost, aby mohli svá práva a zájmy účinně hájit, zejména se vyjádřit k podkladu rozhodnutí, a uplatnit své návrhy. Občanům a organizacím musí správní orgány poskytovat pomoc a poučení, aby pro neznalost právních předpisů neutrpěli v řízení újmu. Podle čtvrtého odstavce rozhodnutí správních orgánů musí vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Řízení je třeba vést tak, aby posilovalo důvěru občanů ve správnost rozhodování, aby přijatá rozhodnutí byla přesvědčivá a vedla občany a organizace k dobrovolnému plnění jejich povinností.

Správní orgán je povinen zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit potřebné podklady pro rozhodnutí. Přitom není vázán jen návrhy účastníků řízení. Podkladem pro rozhodnutí jsou zejména podání, návrhy a vyjádření účastníků řízení, důkazy, čestná prohlášení, jakož i skutečnosti všeobecně známé nebo známé správnímu orgánu z jeho úřední činnosti. Rozsah a způsob zjišťování podkladů pro rozhodnutí určuje správní orgán (§ 32 odst. 1, 2 správní řád).

Podle § 46 rozhodnutí musí být v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, musí být vydáno orgánem k tomu příslušným, vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci a obsahovat předepsané náležitosti.

Pro důvody, jež byly podány výše, nelze akceptovat ani obecný poukaz na porušení § 46 správního řádu, protože rozhodnutí vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o čemž svědčí řádně vedená dokumentace správního spisu. Nad rámec žalobních námitek soud konstatuje, že neshledal ani jiné závažné porušení procesních pravidel, jimiž byl žalovaný povinen se řídit; neshledal však ani taková porušení, k nimž přihlíží z úřední povinnosti (§ 76 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.).

V písemném vyhotovení rozhodnutí se uvede též orgán, který rozhodnutí vydal, datum vydání rozhodnutí, jméno a příjmení účastníků řízení. Rozhodnutí musí být opatřeno úředním

razítkem a podepsáno s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby. Zvláštní právní předpisy mohou stanovit další náležitosti rozhodnutí (§ 47 odst. 5 správní řád).

Rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2001, zn. 19414/01-5010/Ži obsahuje v záhlaví označení správního orgánu, tedy Ministerstva zemědělství – Ústředního pozemkového úřadu, na přední straně je uvedeno datum vydání, obsahuje jméno i příjmení odvolatelky – žalobkyně – a v závěru seznam osob, jímž je doručováno. Poslední strana rozhodnutí obsahuje úřední razítko Ministerstva zemědělství a také je uvedeno jméno, příjmení i funkce oprávněné osoby, totiž „Ing. S. J., ředitel“. Rozhodnutí je pak vlastnoručně podepsáno. Podstata námitky žalobkyně spočívá v tom, že není upřesněno, čeho je podepsaná osoba ředitelem. Tato námitka je v podstatě spekulativní, protože z obsahu i samotné struktury dopisu je zřejmé, že institucí, která o odvolání rozhodovala je právě Ústřední pozemkový úřad a osobou, která za tento úřad jednala je její ředitel (to se připomíná i ve vyjádření žalovaného a internetový portál www.mze.cz rovněž poskytuje informaci o osobě ředitele ÚPÚ).

Takový způsob označení funkcí vyplývá i z normy ČSN 016910, o úpravě písemností psaných strojem nebo zpracovaných textovými editory (bod 13.10 Podpis). Převáděno do roviny právních úvah o chybějících náležitostech rozhodnutí soud konstatuje, že není-li u jména podepsané osoby uvedena opětovně celá jeho funkce, nejde o porušení ustanovení § 47 v odstavci pátém, protože ten neobsahuje povinnost znovu uvádět vedle jména označení úřadu, jehož vedoucí se podepisuje. Rozhodující z pohledu ochrany procesních práv účastníka řízení je, že v důsledku toho nebyl zkrácen na svém právu podat další opravný prostředek, který právní řád umožňuje, totiž žalobu k soudu. Proto soud neshledává nejen vážným, nýbrž žádným porušením správního řádu ani jinou újmu na procesních právech, jimiž žalobkyně disponuje, skutečnost, že podpis oprávněné osoby nebyl provázen označením „ředitele Ústředního pozemkového úřadu“, nýbrž pouze slovem „ředitel“, když záhlaví rozhodnutí obsahovalo řádné označení instituce, roz. Ústřední pozemkový úřad, která je ze zákona /§ 13 písm. g) zák. č. 284/1991 Sb./ oprávněna rozhodovat o odvolání proti rozhodnutím okresních pozemkových úřadů.

Stojí za připomenutí, že obdobně se k tomuto problému stavěl i Nejvyšší správní soud České republiky, když uvedl (srov. Boh. A 3110/24, 564/24), že „pokud především jde o formální vady, že rozhodnutí stěžovatelům doručené není opatřeno žádným razítkem ani podpisem úřadu nebo úředníka, který je vydal, a není proto úředním rozhodnutím a veřejnou listinou, neshledal Nejvyšší správní soud vady ty v daném případě podstatnými, protože v záhlaví písemnosti stěžovatelům dle udání doručené a soudu se stížností předložené, jest zřejmě vyznačeno, že listina pochází od ministra s plnou mocí pro správu Slovenska, jest v ní uveden den vydání a číslo jednací, stěžovatelé sami napadají přes vytýkané vady obsah listiny té jako rozhodnutí žalovaného úřadu, neměli tedy pochybnosti o její pravé podstatě a dosahu, nebyli ani jinak vadami vytýkanými zkráceni ve své obhajobě a není tu proto důvodů k zakročení Nejvyššímu správnímu soudu podle § 6 zákona o správním soudě.“.

Ze všech těchto důvodů Nejvyšší správní soud žalobu žalobkyně podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. a vychází ze skutečnosti, že žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a správnímu orgánu žádné náklady nevznikly a ani je neúčtoval.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 16. června 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu